

съмего твое ще дадемъ тая земля. И созида тамш жертвеникъ на Господа, Който мъ се гави.

8 И ѿ тамш замина камъ гората, којте е камъ востокъ на-Ведилъ, и постави шатъръ си, (и имаше) Ведилъ камъ западъ, а Ангѣ камъ востокъ: и созида тамш жертвеникъ на Господа, и призва името Господне.

9 И вдигнасе (ѿ тамш) Аврамъ, и пѫтенѣствуваше и постѹпуваше камъ южна страна.

10 И кыде гладъ въ (тла) земля: и сажна Аврамъ во Египетъ за да се всели тамш: защото гладіата (кеше) несносна въ землига.

11 И когато приближаваше да влѣзне во Египетъ, рече на Сара жената си: ето, знамъ че си жена лѣполична.

12 Ще се слѹчи прочее, тѹгакси щото те видатъ Египтанете ще речатъ, жена мъ (е) тла: и ще укїатъ мене, а теке ще узватъ жива.

13 Речи прочее, че си сестра моя, за да кыде добро мене изъ причина твоя, и да се сохрани живото ми за тебе.

14 И когато влѣзна Аврамъ во Египетъ, видѣха Египтанете жената че кеше прилична премногш.

15 И кназовете Фаронови видѣха я, и похвалиха я на Фараона: и въведоха жената въ домътъ на-Фараона.

16 А Аврама употребиха докрѣ ради неѧ: и имаше овци, и говеда, и ослы, и слѹжи, и слѹжанки, и ослы женски, и веллюды.

17 И нанесе Господъ на Фараона, и на домътъ мъ наказанїя голѣми, изъ причинї на-Сарѣ, жената Аврамова.